

Fałszerstwa polskich dowodów osobistych przez wymianę fotografii – współcześnie

Epoka książeczkowych dowodów osobistych zakończyła się z końcem 2000 roku wraz z pojawieniem się dokumentu typu ID Card. Książeczka była dokumentem niewygodnym dla jej właściciela. Po kilku latach codziennego użytkowania wypadały z niej kartki, a krawędzie nitów przecinały płóciennie-papierową okładkę i pozostałe strony dokumentu. Jej kartki nie były odporne na poplamienia i zalanie cieczą. Często przyczyną wymiany dokumentu na nowy było przypadkowe wypranie go wraz z odzieżą, co powodowało rozmazanie wpisów i odcisków pieczętek. Jedną z większych wad ówczesnego systemu emitowania dowodów osobistych był fakt wydawania ich z nieokreślonym terminem ważności. Rekordziści legitymowali się tym samym dokumentem przez ponad czterdzieści lat! Wizerunek posiadacza dowodu i jego odręczny podpis rzadko wtedy już przypominały te z początków dorosłości.

Zmiana ustroju politycznego spowodowała osłabienie kontroli państwa nad obywatelem. Z administracyjnego punktu widzenia nowy dowód osobisty nie musiał zawierać aż tylu informacji o jego właścicielu. Zbędne dla emitenta stały się takie informacje jak: znaki szczególne, stan cywilny, posiadane dzieci, adnotacje o zatrudnieniu – rygorystycznie zapisywane w książeczkowych dowodach osobistych. Niemniej, w pewnych sytuacjach, wpisywanie wielu informacji w dowodzie bywało korzystne. Środowisko bankowców z dużą rezerwą przyjęło fakt rezygnacji z wpisów o stanie cywilnym czy ilości dzieci. Takie wpisy ułatwiały ustalenie zdolności kredytowej. Z tego powodu instytucje bankowe zaczęły żądać zaświadczeń i oświadczeń odnoszących się do zatrudnienia, uposażenia i sytuacji rodzinnej. Podobny problem może pojawić się, gdy w planowanym nowym, biometrycznym dowodzie osobistym zabraknie adresu zameldowania czy też podpisu posiadacza. Cała nadzieja w sprawnym systemie informatycznym, dzięki któremu dane właściciela dowodu będzie można szybko zweryfikować. Książeczka starego dowodu osobistego miała jeszcze jeden plus – zawierała pouczenie, że dokument w określonych sytuacjach należy wymienić. Dzisiaj część osób o tym nie pamięta i posługuje się prawnie nieważnymi dowodami.

Niemalży wpływ na zmianę formy dokumentu miała rewolucja w przemyśle poligraficznym. Wprowadzono nowe, drukowalne podłoża syntetyczne, personalizację

laserową, farby o specjalnych właściwościach, czy nowe elementy protekcyjne z grupy elementów optycznie zmiennych, np. różnego typu hologramy, farby OVI, elementy CLI/MLI. Umożliwiło to zastąpienie klasycznego dokumentu książeczkowego „kawałkiem plastiku”. Warto wspomnieć o gorących dyskusjach toczonych w latach 1997–98 o kształcie nowego dowodu osobistego. Pracujący wówczas przy ministrze spraw wewnętrznych i administracji zespół ekspertów ds. zaprojektowania nowych polskich dokumentów i ich zabezpieczeń przed fałszowaniem zaproponował nowatorskie rozwiązanie w postaci karty poliwęglanowej, grawerowanej laserowo. Wprowadzony z dniem 1 stycznia 2001 roku nowy polski dowód osobisty był drugim takim dokumentem w Europie. Dziś taka forma dokumentu jest standardem we wszystkich krajach Unii Europejskiej. Nawet inne dokumenty, np. prawo jazdy, od 2013 roku również muszą być już wykonywane w tej technologii w całej Unii Europejskiej.

Współczesny polski dowód osobisty – zgodnie ze standardem ID-1 ISO/IEC 7810 – ma postać karty poliwęglanowej o wymiarach 85,6 x 54 mm. Jest zdecydowanie trwalszy w sensie fizycznym od papierowej książeczki, ma dużą odporność na ścieranie, zginanie, poplamienie i przede wszystkim jest wodoodporny. Zapisane w nim dane są nieusuwalne i nie można w nich dokonywać żadnych zmian bez pozostawienia śladów. Minusem dla obywatela jest fakt, że każda zmiana danych osobowych wiąże się z koniecznością wymiany dokumentu na nowy.

Pierwotnie dowód osobisty nowego typu produkowany był w Drukarni Skarbowej w Warszawie. Obecny producentem dokumentu jest Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych S.A. w Warszawie. Współczesne dowody osobiste personalizowane są centralnie w Centrum Personalizacji Dokumentów MSW. Dane niezbędne do personalizacji, w tym fotografia właściciela, przekazywane są do centrum drogą elektroniczną z urzędów przyjmujących wnioski. Scentralizowany system produkcji i personalizacji dokumentów ograniczył niemalże do zera ryzyko kradzieży czystego blankietu z urzędu, co było poważnym problemem w poprzednim systemie wydawania dowodów.

Emitentem dokumentu jest organ gminy (wójt, burmistrz lub prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce zameldowania na pobyt stały. W razie braku miejsca

zameldowania na pobyt stały dokument wydawany jest przez organ gminy ostatniego miejsca pobytu stałego osoby. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej organu w sposób wskazany wyżej, dowód osobisty wydaje organ gminy właściwy dla obszaru dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy (dotyczy osób, które nigdy nie miały adresu zameldowania). W obecnie funkcjonujących dowodach osobistych zawarte są następujące dane:

- nazwisko, nazwisko rodowe i imię (imiona);
- imiona rodziców;
- data i miejsce urodzenia;
- adres miejsca zameldowania na pobyt stały, a w razie jego braku zameldowania na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; w przypadku braku zameldowania na pobyt stały albo pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące danych o adresie nie zamieszcza się;
- płeć, wzrost w centymetrach i kolor oczu;
- numer PESEL;
- nazwa organu wydającego dowód osobisty, datę wydania i termin ważności;
- seria i numer dowodu osobistego;
- wizerunek twarzy i podpis posiadacza dokumentu;
- dane do odczytu maszynowego.

W przypadku osób, które ukończyły 18 lat, dowód osobisty jest ważny 10 lat od daty jego wydania. Dla osób, które nie ukończyły 18 roku życia dowód wydawany jest na 5 lat. W przypadku, gdy osoba ukończyła 65 rok życia dowód wydaje się na czas nieokreślony, pod warunkiem, że osoba ubiegająca się o dokument zwróci się o wydanie go bez terminu ważności.

Nowe polskie dowody osobiste mają strukturę warstwową. Na kolejnych warstwach naniesione są poszczególne elementy graficzne i zabezpieczające. Wszystkie dane osobowe, odwzorowanie podpisu, dane do odczytu maszynowego oraz fotografia właściciela dowodu osobistego są grawerowane laserowo w wewnętrznych warstwach dokumentu i tym samym są zintegrowane z podłożem. Jedynie data urodzenia widoczna w dolnej części przedniej strony dokumentu jest wypukła. Wypukły, ale o całkiem innym charakterze jest również element CLI, zawierający numer PESEL, na odwrotnej stronie dokumentu. Te oraz wiele innych zabezpieczeń zastosowanych w polskich dowodach osobistych służą do szybkiej i pewnej weryfikacji autentyczności dokumentu. Istotnym elementem walki z fałszerstwami jest znajomość zastosowanych elementów ochronnych i umiejętność ich sprawdzenia w okazywanym dowodzie. Jako że w niniejszym artykule autorzy zajmują się jedynie fałszerstwem dowodów przez wymianę fotografii omówione zostaną te zabezpieczenia, które chronią fotografię i na które warto zwrócić szczególną uwagę przy ocenie autentyczności dowodu.

Jak już wspomniano fotografia w aktualnie obowiązujących polskich dowodach osobistych наносzona jest techniką grawerowania laserowego z użyciem rastra i jest

praktycznie nieusuwalna. Każda próba mechanicznego lub chemicznego usunięcia wizerunku właściciela dokumentu pozostawia widoczne, trwałe ślady na jego powierzchni. Te właściwości karty poliwęglanowej wpłynęły na zmianę algorytmu postępowania fałszerzy.

Fałszerze wypracowali dwie zasadnicze metody fałszowania dowodów przez wymianę fotografii posiadacza. W pierwszej z nich zamiast usuwać, a następnie nanosić nowy wizerunek właściciela dokumentu, zakrywają go wtórną fotografią naniesioną na białą folię lub zwykłą kartkę papieru. Na takim podłożu poza fotografią nadrukowują całą szatę graficzną dokumentu, personalizację oraz imitację zabezpieczeń (ryc. 1–2). W ten sposób stronę licową dokumentu pozbawiają praktycznie wszystkich oryginalnych zabezpieczeń. Dodatkowo, aby ukryć ślady działań przestępczych, nanosi się przezroczystą warstwę folii pokrywającą całą powierzchnię dokumentu. Z reguły jakość szaty graficznej na warstwie naniesionej przez fałszerzy jest wyraźnie gorsza niż w autentycznym dowodzie, a np. mikrodruk jest nieczytelny. Autentyczna fotografia na oryginalnym dokumencie zabezpieczona jest liniami i stylizowanym monogramem RP aktywnymi w promieniowaniu ultrafioletowym w dwóch zakresach 313 nm i 365 nm (ryc. 3). Biała folia lub kartka papieru z nową fotografią i szatą graficzną strony pozbawiają przerobione dokumenty tych zabezpieczeń. Naklejenie na przedniej stronie dodatkowych warstw powoduje także zanik zabezpieczenia kontrolowanego dotykiem, czyli wypukłej daty urodzenia. Lepszą niż dotyk metodą sprawdzenia, czy element daty urodzenia jest wypukły, jest kontrola w świetle skośnym. W przypadku oryginalnego dokumentu cała przednia strona dowodu oglądana w świetle skośnym jest idealnie gładka, a jedynie właśnie data urodzenia jest wypukła i czytelna. Taki sposób weryfikacji pozwala również ustrzec się przed imitacjami tych wypukłości, bowiem fałszerze w tym miejscu nanoszą nieregularną, bezbarwną substancję tworzącą wypukłości (ryc. 4–5) lub nakładają wierzchnią warstwę. Konieczne jest sprawdzanie czy znak holograficzny – Kinogram® – nie jest uszkodzony, np. niekompletny (ryc. 6) i czy oznaczenia serii i numeracji oraz daty ważności zachodzą na górną i dolną krawędź hologramu. Oczywiście również należy ocenić, czy grafika hologramu jest zgodna z autentycznym hologramem, gdyż fałszerze stosują czasami imitacje znaku holograficznego, korzystając z holograficznych folii reklamowych o całkowicie innej grafice niż oryginalne hologramy lub zwykłych folii metalicznych. Zdarzały się i takie fałszerstwa, w których w naklejonej folii lub kartce papieru wycinane było jedynie okienko, częściowo odsłaniające oryginalny znak holograficzny, co miało uwiarygodnić dokument. Oznaczenia serii i termin ważności dokumentu były wtedy uszkodzone i niekompletne (ryc. 7). Przy tego typu fałszerstwach dokument nie wydaje charakterystycznego (metalicznego, niektórzy uważają, że krystalicznego) dźwięku przy uderzeniu o twarde podłoże (np. blat biurka) i jest pogrubiony. Często

również naniesione przez fałszerza na dokument dodatkowe warstwy można w łatwy sposób odkleić i dokument rozwarstwić, szczególnie na jego rogach (ryc. 8). Oryginalnego dowodu osobistego nie można tak łatwo rozwarstwić. Fałszerstwa omówionego typu można ujawnić w prosty sposób, w każdym miejscu, bez użycia specjalistycznych testerów, wykorzystując jedynie znajomość zastosowanych w dowodzie podstawowych zabezpieczeń przed fałszerstwem. Fałszerstwo można także wykryć w mocnym punktowym oświetleniu przechodzącym, np. biurowej lampki halogenowej. Wtedy to ujawniają się dwie nałożone na siebie fotografie – pierwotna i wtórna (ryc. 9). Od strony formalnej w tak sfalszowanych dowodach osobistych pojawiają się czasami niezgodności w dacie urodzenia na przedniej stronie i numerze PESEL czy różnice w oznaczeniach serii i numeracji dokumentu na przedniej i odwrotnej stronie dowodu, a nawet różnice w określeniu płci w danych osobowych i w numerze PESEL.

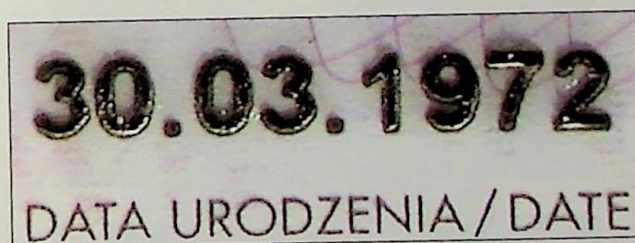
Ryc. 1. Sfałszowany dowód osobisty z fotografią wtórną nadrukowaną na białej folii wraz z całą szatą graficzną i personalizacją
Fig. 1. Forged ID card with secondary photograph printed on white foil along with the entire graphical layout and personalisation
Źródło (ryc. 1–16): autorzy

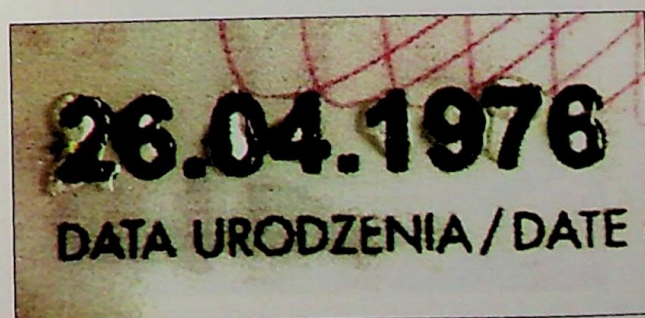
Ryc. 2. Sfałszowany dowód osobisty z fotografią wtórną nadrukowaną na papierze wraz z całą szatą graficzną i personalizacją (zdjęcie w promieniach ultrafioletowych 365 nm – brak jakichkolwiek widocznych zabezpieczeń)
Fig. 2. Forged ID card with secondary photograph printed on paper with entire graphical layout and personalization (in UV 365 nm – no visible security means)

Ryc. 3. Zabezpieczenia w formie nadruków, linii i stylizowanego monogramu RP fluorescujące w promieniowaniu ultrafioletowym w dwóch zakresach 313 nm i 365 nm na oryginalnym dowodzie osobistym
Fig. 3. Security means in form of prints, lines and stylized Republic of Poland (RP) monogram in UV 313 nm and 365 nm light – original ID card

Ryc. 4. Wypukłe grawerowanie daty urodzenia właściciela dowodu osobistego na oryginalnym dokumencie
Fig. 4. Convex engraving of date of birth of ID holder on original document

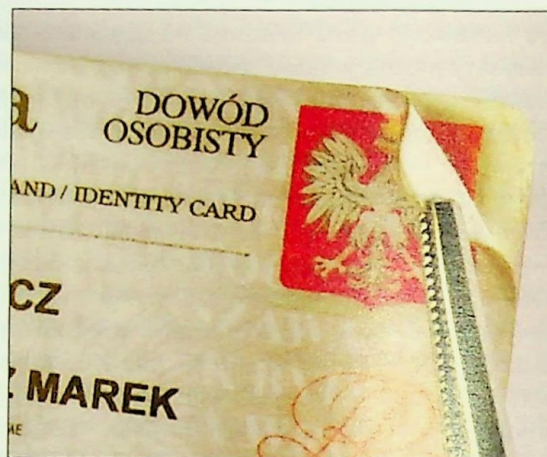
Ryc. 5. Prymitywna imitacja wypukłości daty urodzenia właściciela dowodu osobistego na fałszywym dokumencie
Fig. 5. Homely imitation of date of birth of ID holder on forged document

Ryc. 6. Uszkodzenia znaku holograficznego Kinegram®
Fig. 6. Damages of Kinegram® hologram

Ryc. 7. Wycięte „okienka” w naklejonej folii lub papierze częściowo odsłaniające oryginalny znak holograficzny
Fig. 7. Cut out „slots” on imposed foil or paper which partially reveal original hologram

Ryc. 8. Rozwarstwione fałszywe dowody osobiste
Fig. 8. Delaminated questioned ID cards

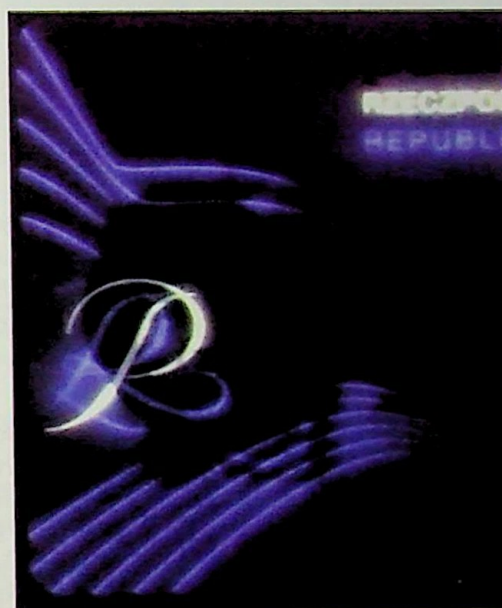
Ryc. 9. Dwie nałożone na siebie fotografie – pierwotna i wtórna – ujawnione w mocnym oświetleniu przechodzącym
Fig. 9. Two superimposed photographs (primary and secondary) revealed in a strong transmission light

Druga metoda fałszowania polskich dowodów osobistych jest w pewnej mierze podobna, gdyż sprowadza się również do naklejenia folii, tyle że transparentnej. Na taką folię nanoszona jest jedynie fotografia, a folię nakleja się na całą powierzchnię przedniej strony dowodu. Starą fotografię właściciela maskuje się białą aplą (ryc. 10) lub częściowo usuwa. „Personalizowana” w ten sposób przednia strona dokumentu (poza polem fotografii) nie zmienia się i zachowuje oryginalne elementy graficzne i większość zabezpieczeń. Niemniej i w tym przypadku są możliwości ujawnienia takich fałszerstw. W zasadzie należy wykorzystać wskazane już wcześniej elementy zabezpieczające. W zakresie światła białego należy przyrzeć się fotografii i barwnym liniom przebiegającym przez górną jej część, sprawdzić czy występują i czy tworzą ciągłość z liniami poza fotografią. Wtórne fotografie z reguły są większe i ciemniejsze niż oryginalne, z wyraźnymi krawędziami. Wiąże się to z koniecznością zakrycia resztek pierwotnego zdjęcia lub śladów działań fałszerskich. Wypukłości daty urodzenia posiadacza dowodu są niewyczuwalne lub są jedynie imitowane bezbarwnymi substancjami, co dobrze widać szczególnie w świetle skośnym. W promieniach ultrafioletowych wtórna fotografia najczęściej zasłania oryginalne

Ryc. 10. Sfałszowane dowody osobiste z fotografią wtórną nadrukowaną na folii transparentnej. Pierwotna fotografia została zamaskowana białą aplą
Fig. 10. Forged ID cards with secondary photograph printed on transparent foil. Original photograph was masked with a white background

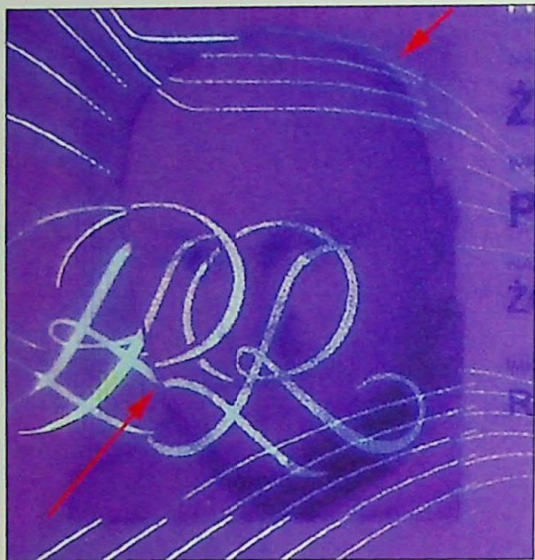
świecące nadruki, przez co nie są one widoczne w całości (ryc. 11–12). W przypadku naklejonej przez fałszerzy folii możliwe jest odklejenie jej, szczególnie na krawędziach dokumentu. W silnym świetle przechodzącym widoczne mogą być dwie fotografie lub wyraźne ciemne pole w obrębie zdjęcia w przypadku zamaskowania pierwotnej fotografii. Dokument z naklejoną folią traci również swoje właściwości „akustyczne” i przy uderzeniu o twarde podłoże dźwięk jest matowy i głuchy.

Ryc. 11. Fluoryzujące w promieniowaniu ultrafioletowym linie i stylizowane litery RP zachodzące na fotografię w oryginalnym dowodzie osobistym
Fig. 11. Lines and stylised RP letters fluorescent in UV light, which are partially covering an original ID photo

Ryc. 12. Wtórna fotografia w fałszywym dowodzie zasłaniająca świecące litery RP i linie
Fig. 12. Secondary photograph in questioned ID covering bright RP letters and lines

Ryc. 13. Imitacje linii i liter RP na wtórnej fotografii w fałszywym dowodzie, widoczny jest brak pasowania tych nadruków z oryginalnymi nadrukami
Fig. 13. Imitations of lines and RP letters on secondary photo in forged document, visible no-match between these prints with original ones

W ostatnim czasie pojawiły się przerobione dowody osobiste z wtórną fotografią naniesioną metodą druku termotransferowego. Fotografia drukowana jest bezpośrednio na białej apłi maskującej fotografię pierwotną. Pomimo czarno-białego obrazu, fotografia drukowana jest składowymi barwami procesowymi CMYK. Jakość nadruku cechuje dobra rozdzielczość. Metodą termotransferową imitowane są także widoczne w świetle białym czerwone i niebieskie linie zabezpieczające fotografię. Na niektórych dokumentach w obrębie fotografii techniką drukarską imituje się elementy wykazujące luminescencję, ale tylko w promieniach ultrafioletowych o długości 365 nm (ryc. 13). Tak spreparowane dokumenty zostają pokryte bezbarwną szklistą warstwą ochronną (overlay), która chroni nadruk przed ścieraniem i nadaje połysk dokumentowi. Na powierzchni przedniej strony nie ma żadnych wypukłości poza datą urodzenia posiadacza, imitowaną dodatkowo bezbarwną substancją. Dokument nie rozwarstwia się, a po uderzeniu o twardą powierzchnię wydaje właściwy odgłos. Zachowuje również wszystkie oryginalne zabezpieczenia w podłożu i druku. Poza wskazanymi poprzednio elementami zabezpieczającymi przy weryfikacji takiego dokumentu należy zwrócić szczególną uwagę na jego mniejszą elastyczność, którą obniża dodatkowa powłoka ochronna oraz nieznacznie większą grubość i masę. Najprostszym sposobem sprawdzenia jego autentyczności jest silne źródło światła przechodzącego. W fałszywym dokumencie w prześwicie ujawnia się fotografia pierwotna (ryc. 14) lub ciemne pole w obrębie zdjęcia. W powiększeniach mikroskopowych zauważalne są cechy naniesienia fotografii wtórnej na wierzchniej warstwie dokumentu z użyciem innej techniki druku niż grawerowanie laserowe, tak jak ma to miejsce

Ryc. 14. Dwie nałożone na siebie fotografie – pierwotna i wtórna – ujawnione w mocnym oświetleniu przechodzącym
Fig. 14. Two superimposed photographs (primary and secondary) revealed in strong transmission light

w przypadku autentycznych dokumentów (ryc. 15–16). W promieniowaniu ultrafioletowym brak jest świecenia nadruków zabezpieczających fotografię w obydwu zakresach, czyli 313 nm i 365 nm. Imitowane linie i monogram RP w obrębie fotografii nie dopełniają się z oryginalnymi detalami blankietu, a ich krawędzie mają charakterystyczny schodkowy obraz.

Kradzież tożsamości z użyciem dowodów osobistych z wymienioną fotografią właściciela była, jest i będzie w zainteresowaniu środowisk przestępczych. Falszerze przy nowej formie dowodu osobistego dostosowywali swój warsztat do poziomu technologicznego producenta, tworząc coraz bardziej zaawansowane „falszywkę”. Jednak przy wymianie fotografii w dokumentach typu ID Card nie są w stanie całkowicie usunąć fotografii pierwotnej. Bez względu na stosowaną metodę nanoszenia wtórnego zdjęcia możliwe jest ujawnienie fałszerstwa. Konieczna jest jednakże znajomość elementów zabezpieczających zastosowanych do ochrony polskiego dowodu osobistego, a szczególnie elementów zabezpieczających zdjęcie właściciela dowodu, i sprawdzanie ich. To nie zajmuje dużo czasu, a może uchronić przed akceptacją dowodu sfałszowanego.

Przy projektowaniu wzoru nowego dowodu osobistego, tzw. biometrycznego, który ma zostać wprowadzony w najbliższych latach, należy zwrócić uwagę na właściwe zabezpieczenie wizerunku właściciela dokumentu. Wprowadzenie dodatkowych zabezpieczeń fotografii, np. powierzchniowych tłoczeń, nadruków, elementów holograficznych czy powtórzonej w innej technice fotografii posiadacza, z pewnością podniesie poziom bezpieczeństwa polskiego dowodu osobistego i znacznie utrudni działania fałszerskie.

Ryc. 15. Widoczny w powiększeniu raster w obrazie fotografii w oryginalnym dowodzie osobistym

Fig. 15. Visible magnified raster on photographic image in original ID

Ryc. 16. Technika termosublimacyjna wykorzystana do naniesienia wtórnej fotografii w sfalszowanym dowodzie osobistym

Fig. 16. Thermal sublimation technique used for imposition of secondary photograph in forged ID

BIBLIOGRAFIA

Ustawa z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (tekst jednolity DzU z 2006 r. Nr 139, poz. 993).

Ustawa z dnia 06 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (DzU z 2010 r. Nr 167, poz. 1131).

PN ISO/IEC 7810: 1997 Karty Identyfikacyjne – Charakterystyki fizyczne.

Streszczenie

Najprostszym sposobem przerobienia obecnego polskiego dowodu osobistego jest wymiana fotografii. Falszerze zamiast usuwać, a następnie zastępować wizerunek posiadacza dokumentu innym zdjęciem, zakrywają go wtórną fotografią, naniesioną np. na transparentną lub białą folię. Takie sposoby wymiany fotografii pozbawiają dokument charakterystycznego, metalicznego dźwięku wydawanego przez niego przy uderzeniu o twarde podłoże i powodują jego pogrubienie. Falszerstwo

tego typu można ujawnić w prosty sposób, często bez użycia specjalistycznych testerów, wykorzystując jedynie znajomość podstawowych zabezpieczeń przed fałszerstwem zastosowanych w oryginalnym dowodzie. Folię z fotografią naklejoną na przerabiany dokument można też z reguły w dość łatwy sposób odwarstwić. W ostatnim czasie pojawiły się fałszywe dowody osobiste z wtórną fotografią naniesioną metodą druku termotransferowego. Przy weryfikacji takiego dokumentu należy zwrócić uwagę na jego mniejszą elastyczność oraz nieznacznie większą grubość i masę. W prześwicie ujawnia się fotografia pierwotna. W powiększeniach mikroskopowych zauważalny jest fakt drukowania fotografii wtórnej na wierzchniej warstwie dokumentu z użyciem innej techniki niż grawerowanie laserowe. W promieniowaniu ultrafioletowym imitowane linie i monogramy w obrębie fotografii nie dopełniają się z oryginalnymi detalami blankietu, a ich krawędzie mają charakterystyczny schodkowy obraz. Z reguły możliwe jest ujawnienie fałszerstwa tego typu. Konieczna jest jednakże znajomość elementów zabezpieczających zastosowanych do ochrony polskiego dowodu osobistego, szczególnie elementów zabezpieczających zdjęcie właściciela dowodu i sprawdzanie ich przy weryfikacji autentyczności dowodu osobistego.

Słowa kluczowe: fałszerstwa dowodów osobistych, wymiana fotografii, fotografia wtórna, druk termotransferowy

Summary

The easiest way to forge a Polish ID card is to exchange the photograph. Instead of removing the photograph, the criminals cover it with another photo, which is imposed for instance on transparent or white foil. Such a technique makes a document thicker and results in a characteristic, metallic-like sound when it is hit against a hard background. The forgery of this type can be identified in a straightforward manner, often without application of specialist testers. Furthermore, a foil with imposed photograph can be easily delayered.

Recently, forged ID cards with a photograph imposed by means of thermal transfer print have been encountered. Whilst verification in such instances, one should pay attention to a document's lower elasticity and slightly increased thickness. An original (primary) photo can be also seen in the clearance. In macroscopic magnification, it has been observed that a secondary photograph was printed on a top layer of the document by means of other technique than laser engraving. In UV light, imitated lines and monogram do not match original details of a form and their edges have a characteristic, stairs-like appearance. As a rule, identification of this type of forgery is possible, however the knowledge on security devices used in Polish ID cards, especially the ones used for the photograph, is deemed necessary.

Keywords: ID card forgery, exchange of photograph, secondary photograph, thermal transfer print